

Kunstnere, der har malet billeder i Randbøl sogn

Tekst og affotografering N.M. Schaiffel-Nielsen

Albert Berthelsen

Albert Bertelsen blev født i Vejle i 1921. Han blev udlært maler og malede døre, vinduer og huse i én uendelighed indtil 1964. Da mente hans hustru, at han sikkert kunne leve af det maleri, han havde dyrket i så mange år i sin fritid.

I dag i 2011 hvor Albert Bertelsen fylder 90 år, -Hvis jeg når det, sagde han da vi besøgte ham. I første omgang nægtede han, at han havde tegnet Randbøl Kirke, forelagt en kopi af billedet fortalte han, at han

havde været på en tur på Vejle Vesteregn med Fyns Tidendes redaktør Ib Poulsen, som også var bladets kunstanmelder. Ib Poulsen havde bedt ham køre forbi Randbøl Kirke. -Jeg husker det så tydeligt på grund af det markante tårn, og der er også derfor jeg har lavet tegningen, men den blev lavet herhjemme efter hukommelsen. Albert Bertelsen har opnået en anerkendelse, som ikke bliver mange kunstmalere til del i levende live. Uanset hans berøm-

melse og de mange anerkendelser han i tidens løb har modtaget er han forblevet et stilfærdigt næsten beskedent menneske, der i sin høje alder igen har genoptaget at male billeder af hans foretrukne motiver, nemlig klipperne i Norge og på Færøerne. -Jeg er meget optaget af lyset over klipperne, fortalte han. Hans evne til at skildre landskabernes storhed ved at anbringe en diminutiv hvid hest midt i alt det grønne og tågerne er fantastisk.

Albert Berthelsens opfattelse af Randbøl Kirke, som han kun har besøgt en enkelt gang, men som gjorde et stærkt indtryk på ham.

Albert Berthelsen i sit atelier i Vejle. Her viser han et af sine norgesbilleder frem. Hans evne til at male lys og skygger, samt det at plante et hus eller en lille, og almindeligvis hvis hest, i landskabet er med til at fremme den storhed klippelandskabet, både Norge og Færøerne er så rig på.

Et kort øjeblik skal vi vende tilbage til Albert Bertelsens tegning af Randbøl Kirke. Om det at tegne kirker skriver Bent Nordheim i sin bog, fra 1996: "Den lange, smalle vej..."
 "Det vil ikke være rigtigt at

benævne Albert som kirke-maler, for det er han ikke, men kirken som bygning og som symbol i mange af hans tidlige billeder. Kirkebygningen er som regel altid stor. Den fylder fladen, ofte helt ud til ram

men. Kirken bliver hermed bastant, vægtig og urokkelig, et fast holdepunkt i billedet. Det er sagt om Albert, at ingen som han kan få en kirke til at ligne en lade og

en lade til at ligne en kirke. Der er noget om snakken, men har forstået at bevare kirkebygningens ånd og uforgængelighed, ro og udstråling af tryghed - i både kirken og laden".